

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 15Csp/69/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4319202424
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mariana Pondelová
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2021:4319202424.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený advokátom: JUDr. Ján Šoltés, AK so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanému: O. D., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom H. XXXX/XX, Z., o žalobe na zaplatenie 6.402,68 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Z a s t a v u j e konanie v časti istiny v sume 2.466,81 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2.466,81 Eur od 02.12.2016 do zaplatenia a v časti istiny v sume 320,00 Eur spolu s prísluňhajúcim úrokom z omeškania.

II. Vo zvyšku žalobu z a m i e t a.

III. Žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresnému súdu Levice (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) bola dňa 20.06.2019 doručená žaloba pôvodného žalobcu - Všeobecná úverová banka, a.s.; skráteneý názov: VÚB, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, Bratislava - Ružinov, IČO: 31320155 (ďalej len „pôvodný žalobca“), ktorou sa domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 6.402,68 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 02.12.2016 do zaplatenia. Zároveň si uplatnil aj nárok na náhradu trov konania. Takto podanú žalobu odvodzoval zo zmluvy, ktorú uzatvoril právny predchodca pôvodného žalobcu, spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35923130 (ďalej len „pôvodný veriteľ“) a na základe ktorej bola žalovanému poskytnutá suma 7.036,71 Eur. Vzhľadom k tomu, že žalovaný si neplnil povinnosti v zmysle uvedeného zmluvného vzťahu, pôvodný veriteľ pristúpil k zosplateniu zmluvy o pôžičke.

2. O žalobe rozhodol okresný súd pôvodne platobným rozkazom č. k. 15Csp/69/2019-36 zo dňa 11.07.2019 (ďalej len „platobný rozkaz“), ktorým žalobe v plnom rozsahu vyhovel. Platobný rozkaz bol doručený žalovanému (prevzala manželka) dňa 22.07.2019 s tým, že žalovaný v zákonom stanovenej lehote podal voči platobnému rozkazu odpor. (platobný rozkaz prevzal aj žalovaný dňa 20.08.2019, po ktorom prevzatí žalovaný opätovne doručil súdu identický odpor a to dňa 26.08.2019 - teda tiež v lehote 15 dní od druhého prevzatia platobného rozkazu samotným žalovaným. Následne, vzhľadom k tomu, že podaný odpor bol vecne odôvodnený, okresný súd platobný rozkaz zrušil a to uznesením č. k. 15Csp/69/2019-55 zo dňa 27.08.2019. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 25.09.2019.

3. V priebehu konania bol súdu doručený návrh pôvodného žalobcu na zmenu strany sporu, o ktorom súd rozhodol uznesením č. k. 15Csp/69/2019-105 zo dňa 28.04.2020 tak, že pripustil, aby do konania

na miesto pôvodného žalobcu vstúpil nový žalobca - označený v záhlaví tohto rozsudku. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 22.05.2020.

4. Ďalším uznesením č. k. 15Csp/69/2019-114 zo dňa 05.06.2020 súd rozhodol o návrhu osobitného subjektu na strane žalovaného - Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, Šafárikovo námestie č. 79/7, 811 02 Bratislava, IČO: 42362962 tak, že osobitný subjekt nepribral do konania na strane žalovaného. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 10.07.2020.

5. O nároku žalobcu rozhodol okresný súd na pojednávaní konanom dňa 25.06.2019, na ktorom pojednával v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, ktorí svoju neprítomnosť ospravedlnili, ako aj vyslovili súhlas s konaním v ich neprítomnosti. Na tomto pojednávaní okresný súd vykonal dokazovanie v oboznámení sa s listinnými dokladmi v nasledovnom rozsahu: čl. 1 - 6 žaloba, čl. 7 - 10 notárska zápisnica, čl. 13 zmluvné podmienky, čl. 14 - 15 prehľad splátok a úhrad, čl. 16 predžalobná upomienka + kópia doručky, čl. 17 rovnaká predžalobná upomienka + rovnaká kópia doručky, čl. 18 zmluva o poskytnutí pôžičky, čl. 18 p.v. oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, čl. 36 platobný rozkaz, čl. 42 - 46 odpor voči platobnému rozkazu, čl. 49 - 53 opätovne odpor voči platobnému rozkazu s dátumom 22.08.2019, čl. 55 uznesenie z 27.08.2019, ktorým súd zrušil platobný rozkaz, právoplatné dňa 25.09.2019, čl. 61 - 64 vyjadrenie žalobcu z 17.09.2019, čl. 71 - 76 vyjadrenie žalovaný z 30.10.2019, čl. 79 - 83 vyjadrenie žalobca z 09.01.2020, čl. 84 - 88 návrh na zmenu strany sporu + prílohy, čl. 90 žiadosť o postúpenie a prevod z 17.12.2019, čl. 103 návrh občianskeho združenia na pribratie do konania, čl. 105 uznesenie z 28.04.2020, ktorým bola pripustená zmena strany sporu, právoplatné dňa 22.05.2020, čl. 114 uznesenie z 05.06.2020, ktorým nebol pribratý do konania osobitný subjekt, právoplatné dňa 10.07.2020, čl. 130 - 135 vyjadrenie žalobcu z 26.02.2021, čl. 136 doručka s dátumom prevzatia 06.12.2013, čl. 143a - 143i vyjadrenie žalobcu z 15.03.2021, čl. 152 - 180 listinné doklady preukazujúce príjmy a výdavky žalovaný, čl. 184 - 188 vyjadrenie žalobcu z 12.04.2021, čl. 193 - 198 vyjadrenie žalobcu z 28.04.2021, čl. 209 - 214 vyjadrenie žalobcu z 24.05.2021, čl. 215 listinný doklad, čl. 226 - 231 vyjadrenie žalobcu z 15.06.2021.

6. Z vykonaného dokazovania, vyjadrení tak písomných, ako aj ústnych, okresný súd zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

Žalobca je právnym nástupcom spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. (pôvodný veriteľ), ktorú skutočnosť preukázal pôvodný žalobca kópiou notárskej zápisnice XX zo dňa 11.12.2017 (v spise na č. I. 7 - 11). Pôvodný veriteľ uzatvoril so žalovaným dňa 23.11.2015 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX (ďalej len „zmluva“ alebo „zmluva o pôžičke“). Na základe takto uzatvorenej zmluvy bolo žalovanému poskytnuté finančné plnenie v sume 7.036,71 Eur, ktorú sumu sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných 99 mesačných splátkach po 142,16 Eur a to až do celkovej úhrady pôžičky 14.073,84 Eur. Zo zmluvy ďalej vyplýva, že termín konečnej splatnosti bol určený na 02/2024, celkové náklady spotrebiteľa predstavovali sumu 7.037,13 Eur, RPMN bola vo výške 21,00 %, ročná úroková sadzba 21,00 % a priemerná hodnota RPMN vo výške 10,07 %. Pôvodný žalobca v žalobe ďalej uviedol, že z požičanej sumy žalovaný uhradil len 2.080,84 Eur. V dôsledku porušenia zmluvných podmienok preto pôvodný veriteľ vyzval žalovaného predžalobnou upomienkou z 28.09.2016 k úhrade dlžných splátok, na čo mu poskytol dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Súčasne bol žalovaný upozornený, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, žalobca bude oprávnený úver zosplatiť. Pôvodný žalobca uviedol aj, že žalovaný ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradil, v dôsledku čoho pôvodný veriteľ využil oprávnenie a dňa 19.11.2016 úver zosplatiť, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 26.11.2016. Na výzvu súdu žalovaný predložil doručku preukazujúcu prevzatie vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru žalovaným dňa 06.12.2016 (č. I. 136). Predžalobnú výzvu si žalovaný prevzal dňa 11.10.2016 (č. I. 16 p. v.). Pôvodný žalobca si preto v žalobe uplatnil nárok na plnenie v sume 6.402,68 Eur, ku ktorej sume žiadal priznať aj úroky z omeškania vo výške 5 % ročne od 02.12.2016 až do zaplatenia. Na preukázanie opodstatnenosti v žalobe uplatneného nároku, pôvodný žalobca predložil do konania zároveň aj prehľad splátok a úhrad, z ktorého je zrejmé, že žalovaný vykonal úhradu 2.080,84 Eur tak, ako to tvrdil pôvodný žalobca v žalobe (č. I. 14,15). Žalovaná istina potom pozostáva: z istiny + náklady na vymáhanie - prijaté úhrady (8.345,40 Eur + 138,12 Eur - 2.080,86 Eur = 6.402,68 Eur). Pôvodný žalobca ďalej uviedol, že zmluvnú pokutu v sume 797,91 Eur si v tomto konaní neuplatnil.

7. Žalovaný v podanom odpore uviedol, že má za to, že žalobca sa domáha priznania mu bezdôvodného obohatenia a úžery, pretože žiada nárok bez právneho dôvodu, čo je v demokratickom štáte neprípustné. Potvrdil skutočnosť, že podpísal s pôvodným veriteľom zmluvu, ktorej obsah ale nemohol ovplyvniť a musel ju podpísať v celku. Poukázal na to, že veriteľ použil nekalé obchodné praktiky, sankcie neboli dojednané určite a zrozumiteľne a boli dojednané v rozpore s dobrými mravmi a zároveň požiadal aj o vykonanie kontroly zmluvy o pôžičke z úradnej moci. Žalovaný má za to, že zmluvu je potrebné posudzovať jednoznačne ako spotrebiteľskú, s tým, že potvrdil skutočnosť, že si požičal od žalovaného sumu 7.036,71 Eur, ale podľa neho mal vykonať úhrady až v sume 2.200,84 Eur a teda nedoplatok úveru je v sume 4.835,87 Eur. Žiadal zrušiť platobný rozkaz v celom rozsahu ako nedôvodný a zmätočný a žiadal odmietnuť žalobný návrh ako nedôvodný. Zároveň si uplatnil aj nárok na náhradu trov konania (odpor v spise na č. I. 42 - 46, identické podanie na č. I. 49 - 53).

8. Pôvodný žalobca vo svojom vyjadrení k odporu (v spise na č. I. 61 - 64) poukazuje na tú skutočnosť, že zmluva bola riadne podpísaná oboma zmluvnými stranami, boli splnené zákonné predpoklady pre platnosť právneho úkonu s tým, že žalovaný nebol k podpisu zmluvy žiadnym spôsobom nútený a túto nepodpísal ani pod nátlakom. Pôvodný žalobca mal za to, že zmluva neobsahuje žiadne neprijateľné zmluvné podmienky, pričom žalovaný bol s parametrami zmluvy riadne oboznámený a tieto boli konkretizované vo forme zmluvných podmienok, s ktorými bol žalovaný tiež riadne oboznámený. Ďalej uviedol, že podaný odpor obsahuje len množstvo všeobecných tvrdení bez bližšej konkretizácie a tieto tvrdenia považuje za účelové bez konkrétneho základu. Pôvodný žalobca zotrval na žalobe a žiadal aby súd žalobe vyhovel v celom rozsahu.

9. Žalovaný podal dňa 05.11.2019 na súd ďalšie vyjadrenie k vyjadreniu žalobcu (v spise na č. I. 71 - 76), kde namieta pohľadávku čo do dôvodu a výšky, má za to, že žalobca sa chce obohatiť bez právneho dôvodu a chce si uplatniť úžeru a neplatný právny nárok. Opätovne potvrdil uzatvorenie zmluvy o úvere s tým, že poukázal na to, že pôvodný veriteľ použil nekalé obchodné praktiky a má za to, že úverová zmluva je neplatná v celom rozsahu. Tu poukázal aj na rozhodnutia tak Ústavného súdu SR, Krajského súdu v Prešove ako aj na čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv. Opakovane žiadal odmietnuť žalobný návrh žalobcu ako nedôvodný a zaviazať žalobcu na trovy konania.

10. Následne bolo súdu doručené ďalšie podanie pôvodného žalobcu a žalobcu v ktorom vyjadrení (v spise na č. I. 79 - 83) poukazujú na relevantné oznámenie o postúpení pohľadávky, z ktorého dôvodu riadne hmotno-právne bola preukázaná aktívna legitímácia žalobcu. Ako ďalší doklad predložili aj žiadosť o postúpenie a prevod s dátumom prevzatia dňa 17.12.2019, teda po podaní žaloby, prílohou ktorého je oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 19.12.2019, a tiež aj príloha č. 3 - Rámcová zmluva o postúpení pohľadávok, ako aj podací hárok zo dňa 20.12.2019 preukazujúci odoslanie zásielky žalovanému.

11. V následnom podaní žalobcu (v spise na č. I. 130 s prílohou na č. I. 136) došlo zo strany žalobcu k prvému čiastočnému späťvzatiu žaloby, pretože žalobca uznal bezúčnosť a bezpoplatkovosť úveru, teda na podanej žalobe v časti prevyšujúcej rozdiel medzi poskytnutou sumou vo výške 7.036,71 Eur a zaplatenou sumou spolu do podania žaloby a aj po podaní žaloby v sume 3.100,84 Eur, žalobca ďalej netrval. Uvedeným podaním došlo tak k čiastočnému späťvzatiu žaloby v časti istiny v sume 2.466,81 Eur a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.466,81 Eur od 02.12.2016 až do zaplatenia. Žalobca po prvom čiastočnom späťvzati žaloby žiadal zaviazať žalovaného na úhradu sumy 3.935,87 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.935,87 Eur od 02.12.2016 až do zaplatenia. V tomto podaní ďalej žalobca uviedol, že žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením v poradí 8. úverovej splátky splatnej dňa 20.07.2016, v dôsledku ktorej pôvodný veriteľ pristúpil k zosplateniu úveru. Na plnení v uvedenej sume zotrval žalobca aj v podaní doručenom súdu dňa 15.03.2021 (č. I. 143a - 143e).

12. Na pojednávaní konanom dňa 26.03.2021 žalovaný uviedol, že v danej veci chce splácať úvery tak, ako platil doteraz. Oznámil, že má viac úverov a aktuálne na úvery spolu platí 400,00 Eur a tým, že v tejto veci navrhol mesačné splátky po 50,00 Eur.

13. Právny zástupca žalobcu súhlasil s plnením v splátkach, avšak požadoval minimálnu mesačnú splátku v sume 100,00 Eur (č.I. 184 -188).

14. Ďalším podaním doručeným súdu dňa 28.04.2021 (č. I. 193-198) došlo k druhému čiastočnému späťvzatiu žaloby, čo do sumy 120,00 Eur s prisl., kde žalobca prihladol na vykonané splátky zo strany žalovaného a to 2 x 60,00 Eur zo dňa 12.03.2021 a 13.04.2021. Po druhom čiastočnom späťvzatí žaloby žiadal žalobca priznať mu sumu 3.815,87 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.935,87 Eur od 02.12.2016 do 12.03.2021 zo sumy 3.875,87 Eur od 13.03.2021 do 14.04.2021 a zo sumy 3.815,87 Eur od 15.04.2021 do zaplattenia.

15. Nasledujúcim podaním doručeným súdu dňa 24.05.2021 (č. I. 209-214) došlo opäť k čiastočnému späťvzatiu žaloby v sume 100,00 Eur s prisl. kde žalobca prihladol na ďalšiu splátku vykonanú dňa 13.05.2021 - jedná sa o späťvzatie žaloby č.3. Žalobca zároveň na výzvu súdu predložil aj rozhodnutie Národnej banky Slovenska preukazujúce, že má povolenie na poskytovanie spotrebiteľských úverov bez obmedzenia rozsahu poskytovania spotrebiteľských úverov.

16. Dňa 15.06.2021 bolo súdu doručené čiastočné späťvzatie žaloby č.4, kde žalobca reagoval na úhradu zo dňa 10.06.2021 tiež v sume 100,00 Eur, na základe ktorého späťvzatia žiadal potom žalovaného zaviazat' povinnosťou plnenia v sume 3.615,87 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.935,87 Eur od 02.12.2016 do 12.03.2021, zo sumy 3.875,87 Eur od 13.03.2021 do 14.04.2021, zo sumy 3.815,87 Eur od 15.04.2021 do 13.05.2021, zo sumy 3.715,87 Eur od 14.05.2021 do 10.06.2021 a zo sumy 3.615,87 Eur od 11.06.2021 až do zaplattenia a to všetko formou mesačných splátok 100,00 Eur mesačne splatných k 20. dňu v kalendárnom mesiaci.

17. Žalobca opakovane vo svojich podaniach podával návrh na rozhodnutie rozsudkom pre uznanie pre prípad, ak žalovaný uzná v žalobe uplatnený nárok.

18. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z. z. v znení neskorších predpisov, Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

19. Podľa § 145 odsek 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

20. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

21. Vzhľadom k tomu, že v priebehu konania došlo opakovane k čiastočným späťvzatiám žaloby a to v prvom prípade z dôvodu, že žalobca až po podaní žaloby považoval zmluvu za bezúročnú a bezpoplatkovú, kedy zobral žalobu čiastočne späť v sume 2.466,81 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy počítaný od 02.12.2016 do zaplattenia a následne z dôvodu, že žalovaný v priebehu konania vykonal plnenia spolu v sume 320,00 Eur, kde došlo k čiastočnému späťvzatiu žaloby rovnako čo do istiny ako aj čo do prislúchajúceho úroku z omeškania, čo vyplýva z navrhovaného petitu žaloby - v spise na č. I. 229, ku ktorým späťvzatiám došlo potom, ako bola žalovanému už doručená žaloba, okresný súd preto v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami zastavil konanie v časti istiny v sume 2.466,81 Eur, ako aj v časti istiny v sume 320,00 Eur a s prihladnutím na rozsah obmedzenia predmetu konania, okresný súd zastavil konanie aj s príslušenstvom tak, je to uvedené v prvom výroku tohto rozhodnutia, teda v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

22. Z obsahu spisu je zrejmé, že v priebehu konania došlo k postúpeniu pohľadávky. Z uvedeného dôvodu okresný súd v prvom rade riešil otázku aktívnej legitímácie žalobcu v tomto konaní.

23. Podľa § 524 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb., Občiansky zákonník v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky (ďalej len „OZ“), veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

24. Podľa § 524 ods. 2 OZ, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

25. Podľa § 526 ods. 1 OZ, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

26. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

27. Podľa § 37 ods. 1 OZ, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

28. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

29. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch o iných úveroch a pôžičkách v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

30. Podľa § 17 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch, ustanovenie odseku 1 neplatí, ak sa postupuje podľa predpisov upravujúcich riešenie krízových situácií na finančnom trhu, upravujúcich konkurzné konanie, alebo ide o prechod pohľadávky z finančnej inštitúcie podľa § 20a ods. 16, ktorá je oprávnená poskytovať spotrebiteľské úvery, na finančnú inštitúciu podľa § 20a ods. 16, ktorá je oprávnená poskytovať spotrebiteľské úvery s predchádzajúcim súhlasom Národnej banky Slovenska.

31. Podľa § 20a ods. 16 zákona o spotrebiteľských úveroch, finančnou inštitúciou sa na účely tohto zákona rozumie banka, obchodník s cennými papiermi, poisťovňa, zaisťovňa, centrálny depozitár cenných papierov, burza cenných papierov, správcovská spoločnosť, dôchodková správcovská spoločnosť, doplnková dôchodková spoločnosť, inštitúcia elektronických peňazí, platobná inštitúcia a subjekty so sídlom alebo s ústredím mimo územia Slovenskej republiky s obdobným predmetom činnosti vrátane ich pobočiek umiestnených na území Slovenskej republiky.

32. Podľa § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

33. Podľa § 2 písm. a) - d) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, c) iným veriteľom právnická osoba, ktorá v rámci svojho podnikania ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré spĺňajú aspoň jednu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. c), f) a l), pričom tieto úvery alebo pôžičky nespĺňajú žiadnu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. a), b), d), e), g) až k) a m) až r); za iného veriteľa sa nepovažuje banka, pobočka zahraničnej banky a finančná inštitúcia podľa osobitného predpisu, ktorá má povolenie na činnosť udelené Národnou bankou Slovenska, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

34. V konaní nebol spor o tom, že daná zmluva má charakter spotrebiteľského úveru. Zároveň je preukázané, že pohľadávka bola postupovaná pred termínom konečnej splatnosti zmluvy o pôžičke, ktorý v zmysle zmluvných podmienok je stanovený až ku dňu 2/2024.

35. Z vyššie citovaných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že tento zákon upravuje osobitne podmienky, za ktorých je možné previesť práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere na tretiu osobu. Z ustanovení OZ je zrejmé, že OZ umožňuje veriteľovi uplatňovať voči dlžníkovi celú pohľadávku, resp. jej nezaplatený zvyšok, ale len v prípade, ak dlžník nedodržiadal dohodu o včasnom plnení dohodnutých splátok alebo nedodržiadal súdne rozhodnutie o povolení splátok. Ak pre nezaplatenie niektorej splátky veriteľ nevyužije svoje právo a neoznámí toto svoje právo dlžníkovi, alebo ho neuplatní na súde najneskôr do splatnosti najbližšej splátky, že trvá na zaplatení celej pohľadávky, tak už toto svoje právo nemôže využiť a môže vymáhať len nezaplatenú splátku. Právo žiadať celú pohľadávku ale veriteľovi vznikne opäť a to v prípade, ak dlžník znova poruší svoju povinnosť. Z citovaného zákonného ustanovenia teda vyplýva, že právo veriteľa požadovať zaplatenie celej pohľadávky z dôvodu straty výhody splátok je časovo obmedzené, a preto ho môže veriteľ využiť najneskôr do splatnosti najbližšej ďalšej splátky.

36. V danom prípade podmienky na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru zo spotrebiteľskej zmluvy sú upravené v § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ. Z ustanovenia § 565 OZ vyplýva, že ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Ustanovenie § 53 ods. 9 OZ pred zosplatením úveru vyžaduje výzvu veriteľa adresovanú a doručovanú dlžníkovi s upozornením na aktuálny dlh a možnosť požadovať zaplatenie celého zvyšku dlhu naraz z dôvodu neplnenia si povinnosti dlžníka. Podľa § 53 ods. 9 OZ právo na jednorazové splatenie pohľadávky má veriteľ najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky spotrebiteľa.

37. V zmysle § 565 OZ súd v prvom rade skúmal, či si zmluvné strany dohodli možnosť zaplatenia celej pohľadávky, keďže v danom prípade táto možnosť nebola určená v rozhodnutí. Okresný súd má z predloženej zmluvy preukázané, že takáto možnosť priamo zo zmluvy nevyplýva, zmluvné strany si pre prípad omeškania dohodli len oprávnenie požadovať od zamestnávateľa žalovaného vykonávať zrážky zo mzdy a iných príjmov až do doby úplného splatenia zabezpečovanej pohľadávky voči žalovanému. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy ale mali byť všeobecné obchodné podmienky s tým, že žalovaný podpisom zmluvy písomne potvrdil svoje prehlásenie, že bol písomne oboznámený so zmluvnými podmienkami prostredníctvom formulára o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorý mu bol doručený a tento aj prevzal. Dané zmluvné podmienky pre poskytovanie spotrebiteľských úverov pre fyzické osoby - občanov boli predložené do konania ako príloha k žalobe, z ktorých má súd preukázané, že v zmysle čl. 12.4. má spoločnosť právo na vyhlásenie okamžitej splatnosti pôžičky v prípade, ak je klient v omeškani so zaplatením jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace a spoločnosť upozornila na uplatnenie tohto práva klienta 15 dní vopred. S prihliadnutím na uvedené má súd zato, že podmienka dojednania tejto možnosti splnená bola keďže vyplýva z čl. 12.4 zmluvných podmienok.

38. Z predložených listinných dokladov má súd ďalej preukázané, že pôvodný veriteľ využil právo predčasne zosplatiť dlh žalovaného, pričom prihliadol aj na to, že v danom prípade sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, ktorá sa mala vykonať v splátkach. Správne potom najskôr vyzval žalovaného predžalobnou upomienkou zo dňa 28.09.2016 na úhradu nedoplatku na splátkach vyčísleného v sume 590,76 Eur, ktorý žiadal uhradiť bezodkladne s tým, že žalovaný bol upozornený aj, že ak nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 07/2016 do 05.11.2016, pôvodný veriteľ bude oprávnený úver zosplatiť. Výzvu si žalovaný prevzal dňa 11.10.2016, teda bola zachovaná aj lehota na plnenie dlhšia ako 15 dní. Pokiaľ pôvodný veriteľ v predžalobnej upomienke jednoznačne určil, pre omeškание ktorej splátky je oprávnený následne vyhlásiť mimoriadnu splatnosť zmluvy a za akých podmienok, súd konštatuje, že takýto právny úkon pôvodného veriteľa je potrebné považovať za určitý a zrozumiteľný (§ 37 ods. 1 OZ).

39. Súd skúmal aj, či v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru bol žalovaný v omeškani so splátkou splatnou 20.07.2016 trvajúcim dlhšie ako 3 mesiace a či pôvodný veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť v lehote najneskôr do splatnosti najbližšej splátky po uplynutí lehoty 3 mesiacov omeškania.

40. Z prehľadu splátok a úhrad je zrejmé, že k 20.10.2016 žalovaný vykonal spolu plnenie v sume 830,84 Eur. K tomuto dátumu, a so začiatkom plnenia k 20.12.2015, mal ale žalovaný spolu zaplatiť sumu 1.563,76 Eur (142,16 Eur x 11 - splátky za mesiace 12/2015 - 10/2016). Vykonanými úhradami teda zaplatil 5 celých splátok po 142,16 Eur (splátky za mesiac 12/2015, 1/2016, 2/2016, 3/2016 a 4/2016) a šiestu splátku splatnú v mesiaci 5/2016 uhradil len čiastočne v sume 120,04 Eur. Z uvedeného je

zrejme, že pokiaľ nebola uhradená v celom rozsahu ani splátka v mesiaci 5/2016, ako ani splátka splatná v mesiaci 6/2016 je preukázané, že žalovaný bol k 20.10.2016 v omeškaní aj so splátkou splatnou v mesiaci 7/2016 tak, ako to tvrdil žalobca s tým, že práve pre nezaplatenie tejto splátky pôvodný veriteľ využil svoje právo zosplatiť zmluvu o úvere, čo potvrdil aj žalobca v odpovedi na výzvu súdu. Táto skutočnosť vyplýva nielen z dodatočného vyjadrenia žalobcu, ale aj z predžalobnej upomienky, kde poukazuje pôvodný veriteľ práve na nedoplatok splátky splatnej v mesiaci 7/2016 s tým, že ak táto splátka nebude uhradená do 05.11.2016 je spoločnosť oprávnená úver zosplatiť. Pokiaľ bola ôsma splátka splatná dňa 20.07.2016 a omeškanie malo trvať tri mesiace, v čase zosplatenia malo byť preukázané omeškanie trvajúce práve do 20.10.2016, čo preukázané bolo. Pôvodný veriteľ mohol vykonať zosplatenie zmluvy o pôžičke aj vo vzťahu k splátke č. 8, tak ako to aj urobil, avšak mohol tak urobiť len do splatnosti najbližšej splátky splatnej po uplynutí troch mesiacov omeškania, t. j. do 20.11.2016.

41. Z ďalšieho listinného dokladu - oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, ktorý je datovaný k 26.11.2016 má súd za preukázané, že pôvodný veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť až k dátumu 26.11.2016, čo jednoznačne vyplýva z textu tohto oznámenia, kde je uvedené: „...nakoľko ste dlžné splátky stanovené v predžalobnej upomienke riadne a včas neuhradili, týmto Vám oznamujeme, že Váš dlh z úverovej zmluvy č. 5025886 sa stal splatným v celom rozsahu naraz. Vaša dlžná čiastka k dnešnému dňu predstavuje sumu v celkovej výške 7.518,48 Eur, pričom istina úveru sa bude ďalej úročiť zákonným úrokom z omeškania odo dňa zosplatenia až do jej úplného zaplatenia.“ Pokiaľ pôvodný veriteľ listinou označenou ako oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru datovanou dňa 26.11.2016 výslovne uviedol, že dlžná čiastka k tomuto dňu predstavuje sumu 7.518,48 Eur, súd má za to, že pôvodný veriteľ pristúpil k zosplateniu práve dňa 26.11.2016, teda po splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky splatnej po uplynutí lehoty 3 mesiacov od splatnosti splátky č. 8 splatnej 20.07.2016, ktorá bola splatná dňa 20.11.2016. Pokiaľ pôvodný veriteľ pristúpil k zosplateniu až dňa 26.11.2016, nemohlo dôjsť k predčasnemu zosplateniu predmetnej zmluvy, keďže pôvodný veriteľ postupoval v rozpore s ustanovením § 565 OZ.

42. Okresný súd sa v danom prípade nestotožnil s tvrdením žalobcu, že k zosplateniu pôvodný veriteľ pristúpil už dňa 19.11.2016, pretože uvedené vôbec nevyplýva z oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, ktorý je jednostranným právnym úkonom a je práve na veriteľovi určiť dátum, ku ktorému tento jednostranný právny úkon uskutoční s tým, že ku danému konkrétnemu dňu, kedy k zosplateniu dôjde, predstavuje zostatok dlhu dlžníka vždy inú dlžnú sumu. Záveru, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti zmluvy došlo až ku dňu 26.11.2016 a nie ako tak to tvrdí žalobca, že sa tak malo stať k 19.11.2016, svedčí jednak jednoznačné určenie dátumu, ku ktorému pôvodný veriteľ pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru uvedenému v oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru - vid' citáciu vyššie, ale aj samotná suma dlžnej čiastky uvedená v predmetnom oznámení, ktorá bola vyčíslená v zostatku 7.518,48 Eur. Súd je toho názoru, že ak pôvodný veriteľ mal pristúpiť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti zmluvy k 19.11.2016, nič mu nebránilo v oznámení špecifikovať práve deň 19.11.2016, s tým však, že k uvedenému dňu predstavoval dlh žalovaného sumu 7.514,56 Eur, čo jednoznačne vyplýva z predloženého prehľadu splátok a úhrad (11 splátok x 142,16 Eur + 6.781,64 Eur / suma z počítačovej zostavy k 19.11.2016/ - 830,84 Eur / žalovaným vykonané úhrady ku dňu 19.11.2016/). Pokiaľ pôvodný veriteľ v oznámení uvádza dlžnú sumu 7.518,48 Eur, teda viac o 3,92 Eur, je jednoznačné, že mimoriadna splatnosť nebola vyhlásená k 19.11.2016, ale bola vyhlásená až k 26.11.2016, teda pôvodný veriteľ rátal ešte ďalších 7 dní omeškania žalovaného o ktoré sa navýšila aj dlžná suma. Ako bolo už konštatované vyššie, zostatok dlžnej sumy je rozličný v závislosti od dátumu, ku ktorému sa vyhlási mimoriadna splatnosť úveru. Súd ešte konštatuje, že tento zostatok ku dňu 26.11.2016 nebol ovplyvnený úhradami žalovaného, keďže tieto aj ku dňu 26.11.2016 boli v rovnakej sume 830,84 Eur, ako boli ku dňu 19.11.2016. Okresný súd zároveň uvádza aj, že žalobca žiadnym dokladom, okrem jeho tvrdenia, nepreukázal, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti malo dôjsť práve k 19.11.2016, pričom za takýto doklad podľa názoru súdu nie je možné považovať ani prehľad splátok a úhrad, ktorý je len počítačovou zostavou pôvodného veriteľa a nie jeho jednostranným právnym úkonom, a ktorý zároveň nebol ani zo strany pôvodného veriteľa doručovaný žalovanému. Žalobca na výzvu súdu predložil doručku, pričom aj podľa jeho vyjadrenia sa má jednáť o preukázanie doručenia k „oznámeniu o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ - č. I. 132 a teda nie aj počítačovej zostavy. Podľa názoru súdu, skutočnosť, že počítačová zostava je ukončená k 19.11.2016 v žiadnom prípade nemôže preukazovať, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti malo dôjsť práve k 19.11.2016, pretože počítačová zostava nemôže nahrádzať jednostranný právny úkon pôvodného veriteľa a je

preukázaním len tej skutočnosti, že v danej počítačovej zostave bol nasimulovaný stav zostatku, pre prípad, ak by k zosplatneniu došlo práve k 19.11.2016, k čomu ale reálne nedošlo, pretože pôvodný veriteľ pristúpil k mimoriadnemu zosplatneniu zmluvy až ku dňu 26.11.2016. Počítačová zostava okrem iného umožňuje simuláciu zostatku úveru k akémukoľvek dátumu. Žalobca navyše v konaní ani netvrdil, ako ani nepreukazoval, že spolu s oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru mal byť zasielaný žalovanému aj uvedený výstup z počítača s tým, že ak by tento doklad mal aj nahrádzať jednostranný právny úkon vyhlásenia mimoriadnej splatnosti zmluvy o pôžičke, potom žalobca nepreukázal, že takýto doklad bol doručený žalovanému, pričom na perfektnosť jednostranného právneho úkonu sa ale vyžaduje aj jeho doručenie (odoslanie) druhej zmluvnej strane. S prihliadnutím na uvedené, preto podľa názoru súdu nemohlo dôjsť k predčasnemu zosplatneniu zmluvy o pôžičke.

43. Citované ustanovenie § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch vylučuje možnosť prevodu práv vyplývajúcich zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a túto pripúšťa len za kumulatívneho splnenia výnimky uvedenej v tomto odseku v písm. a/ a b/. Pokiaľ je preukázané, že v tomto prípade nedošlo k postúpeniu splatnej pohľadávky, s tým, že jej splatnosť ani nenastala skôr, nebola naplnená výnimka uvedená v § 17 ods. 1 písm. b/, ktorej splnenie sa vyžaduje kumulatívne aj s výnimkou uvedenou v písmene a/, z ktorého dôvodu potom platí, že práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemohol previesť na tretiu osobu. Okresný súd zároveň dodáva, že v danom prípade nie je možné uplatniť ani výnimku z uvedeného ustanovenia vyplývajúcu z § 17 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže subjekt, na ktorý mala byť pohľadávka postúpená nie je finančnou inštitúciou podľa § 20a ods. 16 zákona o spotrebiteľských úveroch.

44. Súd v danom prípade nespochybňuje samotné právo pôvodného žalobcu postúpiť aj pohľadávku celého úverového vzťahu, ale k takémuto postúpeniu by bolo možné pristúpiť len za predpokladu splnenia zákonných podmienok uvedených v § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch a zosplatnenia v zmysle § 565 OZ v spojení s § 53 ods. 9 OZ. .

45. Ak teda v danom prípade nedošlo k zosplatneniu pohľadávky, takáto pohľadávka nemohla byť ani predmetom postúpenia.

46. Pri riešení otázky aktívnej legitímácie žalobcu okresný súd dospel k záveru, že v danom prípade nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky, nebola splnená výnimka umožňujúca vôbec postúpenie pohľadávky, z ktorého dôvodu súd prijal záver, že žalobca v konaní nie je aktívne legitimovaným subjektom, pretože nie je nositeľom tých práv, od ktorých odvodzuje v žalobe uplatnený nárok, keďže nielen že neboli, ale ani nemohli byť na neho postúpené. Z uvedeného dôvodu súd preto žalobu vo zvyšnej časti zodpovedajúcej zostatku žalovanej istiny s príslušenstvom, po čiastočných späťvzatiach žaloby, v dôsledku nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu zamietol.

47. Následne súd nepristupoval k preskúvaniu zmluvných podmienok ako aj k preskúmaniu dôvodnosti uplatneného nároku v jednotlivých položkách, prípadne k ex offo posúdeniu premlčania, pretože takéto dokazovanie sa stalo už nadbytočným a to predovšetkým s prihliadnutím na zamietnutie žaloby, ako aj z dôvodu (čo sa týka preskúmania zmluvných podmienok), že žalobca po prvom čiastočnom späťvzati žaloby žiadal priznať len sumu tvoriacu rozdiel medzi poskytnutým plnením a vykonanými úhradami, ktoré v priebehu konania už neboli sporné - vid' vyjadrenie žalovaného na pojednávaní konanom dňa 26.03.2021. Súd ďalej konštatuje, že vyjadrenie žalovaného o tom, že chce plniť úvery tak ako doteraz, nie je možné považovať za jeho uznávací prejav v zmysle § 282 CSP, z ktorého dôvodu aj napriek opakovaným návrhom žalobcu na rozhodnutie rozsudkom pre uznanie, súd vo veci takto nerozhodol, pretože neboli splnené zákonné podmienky na takýto druh rozhodnutia.

48. Súd ešte poznamenáva, že samotná skutočnosť, že súd pripustí zmenu žalobcu, automaticky neznamena, že žalobca je v konaní aj aktívne legitimovanou osobou. Aj keď zvyčajne následkom zmluvy o postúpení pohľadávok dochádza k prevodu práv a povinností, avšak či v skutočnosti k takémuto prevodu aj došlo, to je možné zistiť až po preskúmaní hmotnoprávnych podmienok upravujúcich cesiu, na skúmanie ktorých nie je dôvod už pri rozhodovaní o návrhu na zmenu žalobcu, pretože o návrhu na zmenu žalobcu súd rozhoduje výlučne podľa zákonných podmienok vyplývajúcich z CSP, ktoré v tomto konaní pri návrhu na zmenu žalobcu splnené boli a z ktorého dôvodu súd preto aj vyhovel návrhu žalobcu a zmenu na jeho strane pripustil.

49. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

50. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

51. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

52.1. V konaní je preukázané, že z pôvodne uplatneného nároku došlo k čiastočnému zastaveniu konania v sume 2.466,81 Eur s prísl. z dôvodu na strane žalobcu, ktorý zobral žalobu v tomto rozsahu späť, lebo uznal bezúročnosť a bezpoplatkovosť zmluvy o pôžičke. Z pôvodne uplatneného nároku v sume 6.402,68 Eur, suma prvého späťvzaita žaloby, ktorú zavinil žalobca predstavuje 38,53 % (6.402,68 Eur / 100 = 64,0268; 2.466,81 Eur / 64,0268 = 38,53 %).

52.2. K zastaveniu konania došlo aj pre správanie žalovaného a to čo do sumy 320,00 Eur s prísl., keďže práve v tejto sume žalovaný vykonal plnenie v priebehu konania. V tomto prípade sa jedná o 5% z pôvodne uplatneného nároku (6.402,68 Eur / 100 = 64,0268; 320,00 Eur / 64,0268 = 5 %).

52. 3. Po čiastočných späťvzatiach žaloby bol predmet konania v sume 3.615,87 Eur s prísl., čo predstavuje 56,47 % z pôvodne uplatneného nároku, v ktorom rozsahu bola žaloba zamietnutá, a teda predstavuje úspech žalovaného (6.402,68 Eur / 100 = 64,0268; 3.615,87 Eur / 64,0268 = 56,47 %).

52.4. Žalovaný zavinil zastavenie konania v rozsahu 5 %, žalobca v rozsahu 38,53 % a žalovaný mal úspech v rozsahu 56,47 %. K úspechu žalovaného je potrebné pripočítať percentuálne vyjadrenie zastavenia konania, ktoré zapríčinil žalobca, čo spolu predstavuje 95 %. Od uvedené súd odpočítal percentuálne vyjadrenie zastavenia konania spôsobeného žalovaným, čo predstavuje 90% (95 % - 5%). V rozsahu 90 % potom žalovanému vznikol nárok na náhradu trov konania a to tak titulom jeho úspechu, ako aj titulom zastavenia konania spôsobeného žalobcom (po odpočítaní percentuálneho vyjadrenia zastavenia konania spôsobeného žalovaným). Žalovaný si v konaní síce uplatnil nárok na náhradu trov konania, avšak v konaní mu žiadne trovy nevznikli, z ktorého dôvodu súd preto žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný (žalovaný) dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený (žalobca) môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v platnom znení - Exekučný poriadok).

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z. z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z. z.).